

Barcelona: Edició vespre: 1 pess. mes
España: 1 pess. mat. 60 pess. trimestre
Único postal: 60 pess. trimestre
Paquet de 30 números: 90 centimes.

Any XXII núm. 4,662

La Prensa de Catalunya

5 cent.

Barcelona: Divendres 10 de maig de 1912

Edició del VESPRE

SANT DEL DIA: Ss. Antonino de Florencia, arc. y cf.
Sant de COMA: Ss. Anastasi, Pons, Rudolf y Eusebi, mrs.—Quaranta Horas: A la iglesia de Sta. Madrona (carrer Calabria).—Horas d'exposició: 10 del matí a 24 de vuit de la tarda.—Demà: A la iglesia de Rr. Piles de Ntra. Sra. (Ensayanya, carrer d'Aragó).—Cort de Maria: Ntra. Sra. del Àliga, a la seva privada, o de la Bonanova, a St. Agustí.—Demà: Ntra. Sra. del Patrocini, a la Catedral.—Misa d'auyu: Octava de la Inmaculada de la Sta. Creu, c. Vermell. La de demà: L'Apotecari de St. Miquel Arcàngel, c. Blanch. Adoració nocturna: Demà: Torn de St. Joseph Oriol.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alecubé. — 9 de maig
BORES D'OBSERVACIÓ. 8 matt y 4 tarda.—Baròmetre 10° y al nivell del mar 76.75-76.77.—Temperatura: Máxima, 42.9 soi; 37.9 ombra.—Mínima: 17.4; ombra: 15.6 reflector.—Temperatura a la ombra: 25.0-27.0.—Pluja a les 24 hores: 0.00.—Alguna evaporació en milímetres: 5.64.—Graus d'humitat: 54.33.—Dirècció del vent: 181 km.—Estat del cel: serè.—Núvols. Clàssic C. G. R.—Cantitat: 9.2%.

Sortida del sol: 7.30.—Posta: 8.57.—Sortida de la lluna: 23.33 m.—Posta: 9.32.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entrellol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anunci, esquemes, comunicats, i reclama a preus convencionals. Per la edició del vespre s'admeten esquemes i reclama fins a les sis de la tarda. Per la edició del matí, fins a les tres de la matinada.

Joseph M. Permanyer y Volart

METGE

mori el dia 5 del corrent mes

havent rebut els Sants Sagaments y la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus pares Ricard y Ramona, germans, cunyats Martí Mestres y Teresa Coroninas, oncles Joan J. y Francisco de Sales Permanyer y Ayats y Joaquim Volart y Pou, tites Concepció de Xauradó y Josepha Volart y Pou, nebots, cosins, la senyoreta Maria Cintrón y demés parents, preguen de nou a sos amics y coneguts l'acompanyament a Déu, y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran demà dissapte, dia 11 del corrent mes, a les deu, a l'església parroquial de Santa Maria del P. F.

Les misses després del ofici y desseguida la del perdó

No's convida particularment

Els Excm. y Ilms. Srs. Bisbes de Barcelona, Vich, Girona y Lleida, s'han dignat concedir a sos respectius diocesans 50 dies d'indulgència per cada oració que resiu y acte de piastre que practiquen en sufragi de l'ànima del difunt.

Don Salvador Mundí Boura

Mestre nacional de Sarrià

mori el dia 18 d'abril prop-passat

(A. C. S.)

Els seus desconsolats fill doctor don Santiago, mare donya Teresa, germana don Francisco, germans polítics, nebots, cosins y demés família, preguen el tinguin present en llurs oracions y se serveixin assistir demà dissapte, a alguna de les misses que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran, a les deu del matí, en la església parroquial de Sarrià.

No's convida particularment.

Sarrià, 10 de maig de 1912.

CRONIQUES PARLAMENTARIES

DESDE LA TRIBUNA

El triomf den Cambó

Madrid, 9 maig.
Sessió de les planes. A les tres ja no's pot circular pels passadissos ni pel saló de conferències: a les dites les tribunes eren abarrotrades de gent. Fa una calor insopportable: els termòmetres marquen 33 graus.

Se parla si del vot de censura dels republicans, però com d'una formalitat per cumplir una amenena tensió en moments d'excitació; tota l'atenció està en la proposició incidental de les minories regionalista, republicana-socialista, jaumista i integrista, que ha de defensar en Cambó. Sonen les campanetes y el saló d'actes queda ple de diputats y senadors. Ab prou remes trobo un lloc a la Tribuna de la premsa; m'hi enquadro anquejant. El senyor marques de Cortines obre la sessió. En Romanones seu darrera den Canalejas; quan el senyor Comte està sentat sembla més alt que quan està dret. Jo m'he deixat per què no sé el senyor Comte? Y ja seya.

Lo del vot de censura, rès. Y a p' que no ha sigut per culpa den Romanones; ha estat tan inhabilit, que, si la comedia no haguessi sigut convinguda, els republicans podrien haver donat un dissiug al Govern. Però no ho volen. Retiren la proposició i el senyor Comte, tot satisfet, torna a ocupar la presidència. Jo esperava un aplaudiment de la majoria; no hi ha sigut.

V'he llegit la proposició incidental que defensa en Cambó. El silenci es absoluto; l'expectació immensa. Al voltant de la taula presidencial s'hi apostren diputats y senadors, empleats de la casa y algun que altre atrovat que no té dret a serhi. No he de seguir el discurs que suposo llegireu integralment. V'he a parlar del efecte.

A les poques paraules en Cambó s'havia apoderat del Congrés. Aquella mateixa hora, que no se presta de que us parlava en altra ocasió des d'aquest mateix lloc; aquell dit amenaçant sempre al enemic com si volgués imposar el camí a la paraula y al ral·lonyam, com la llensa l'imposta al nyinyo; aquell modot de mirviosament matxucat entre les mans y aquella paraula d'acer, clara, vibranta, concisa, d'admirable precisió, al servir d'una intenció grandissima y d'una dilecta aclaparadora, han fet presa desseguida per tota la Cambra y en totes les tribunes.

Al discurs den Cambó ho s'hi poden oposar rahons: les seves son tan clares que no poden rebatre. Té la raó y la expressa tan bé, que no més posso sorprender el silenci. La força del número. Tot Moret, rebregonat, criturat, per en Cambó no glosa a gaudir; si parla el partit liberal quedaria desfet. Escucha atent; goles de suor collissos per la immensa calva, ajuda ab la mà al papell d'escrivir, però resta molt, molt com un mort. Y es que posteriorment en Moret es mort en Cambó l'ha enterrat als tres paraules de vera intenció y d'una força trencadissa, d'un argumentació aclapadora.

S'ha en Canalejas y a les primeres paraules ja s'endevia què no hi haurà sanció. No vol polèmiques; parla natural, illa, com en família; la seva veu té un to diferent d'altres vegades. Enig

elsos perqüè sab que farà vençut. Agafa l'escaut de l'honor del Govern; els republicans, amenant als obstruccions, l'impossibilitat d'accedir a lo que per seu den Cambó demanen les minories. En Cambó li arrebassa aquest escut, trossejantlo, y allavors en Canalejas agafa una altra arma: jo vaig més lluny que vostès, jo dich més que la proposició: jo prometo derogar la llei aquella mateixa legislació. —En Cambó segueix apretant; si's conservadors —molts no tenen ganes— desfensen la proposició, la llei de jurisdiccions quedarà virtualment derogada. Però en Maura, home de teories, segueix sostinent lo qu'el fa callar desde 1908. Com home de govern, no pot deixar al que governa sens els recursos que necessita pera governar. —Quin desapareguen les causes, que's derogui la llei, al govern toca apreciarlo. —En Cambó tanca a'n en Maura y a'n en Canalejas dins un cercle sense sortida, però allí en els bancs de la extrema esquerra hi ha la minoria republicana-socialista en amenaça de obstrucció y els vots dels liberal y conservadors, y els vots dels lerroustistes, gutars per unes paraules ridícules del senyor Albors, chorejades per totjorn, s'emeten contra la proposició.

Resultat de la jornada, apart de un triomf personal per totjorn reconegut i cantat, den Cambó, pena qui tots els diaris, com tots els diputats no tenen més que alabances diüràntiques: unes declaracions terminants, precisas—que en conversa particular se precisen més, després del senyor Canalejas, sobre la proposta de derogació de la llei de jurisdiccions, la mort política definitiva del senyor Moret; la definició de la veritable doctrina governamentalista feta per en Cambó, reconeixent el dret de republicans y socialistes a la defensa dels seus ideals; una nova, definitiva condemnatària de la llei de jurisdiccions, esmicolada absolutament per en Cambó.

Si en 1908, al defensar en Cambó mateixa una proposició com la d'ara, per la paraula immediata derogació els republicans haguessin volgut esborrarla, s'hauria votat aquell dia la derogació de la llei de jurisdiccions; si ara, els republicans no haguessin fet l'amenaça de l'obstrucció—obstrucció que podien fer sense atenuarla, més que per què l'amicin y no se sab si la faran—el senyor Canalejas no hauria jutgit l'aprovació dels conservadors, y la proposició den Cambó s'hauria impostar, o hauria fet caure al Govern. El fet o rere no dona mai resultats positius: lo perfecció es el més gran enemic de lo bon.

Però en 1908 en Cambó logrà la declaració unànime de la Cambra contra la llei de les jurisdiccions; ara, ha fet una promesa den Canalejas, un compromís d'honor que no pot cascar. Si el senyor Canalejas governa fins a darrera d'any la llei de jurisdiccions, aquesta vergonya jurídica, s'escorbarà de la col·lecció penal espanyola. Les dues tercetes mortals a la llei, les hi han fetes els regionalistes, les ha fetes en Cambó. Ésora morta si és que més encara.

Aixarops y Herxates FORTUNY
Desconfiés de les imitacions
CHAMPANILLA
GRAN ESTIMULANT DIGESTIU. Demanar a tots els colmados, cafès y bars.
Futurs de cotó A. Gabarró Garofa, — Lauria, 33.
Telèfon 3.094. S'executen ordres als mercats
de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — Damanis follet explicatiu y detalls

més d'ella's diuen no l'haguessin salvada inconscient, per errors de acció. Que consti.

Y que cosa! també: què's ferrotistes han sigut els únics que han combatut la proposició y que han votat contra d'ella, que molts conservadors han sortit del saló sense emetreu vot, no amagantse de dirlo pels passadissos; que en la meva correspondència d'aldrí vaig ésser profeta d'una plà de fets.

X. Y. Z.

Polítiques

En Cambó

Ab l'expres d'aquest matí ha arribat de Madrid el nostre distingit amic y company don Francesch Cambó.

Al baixador del passeig de Gracia espréven al director regionalista a variants dels de la Lliga.

Entrevist que han salutat al senyor Cambó recordem als senyors Prat de la Riba, Verdaguer y Callís, Gaspar Rosés, y Cabré de la Junta de la Lliga.

El senyor Cambó ha marxat seguidament al seu domicili陪伴at dels senyors Prat y Verdaguer.

Miting regionalista a Cambrils

A la xamona vila del Camp de Tarragona y Júverena de la mar hi haurà diumenge vinent un miting organitzat per la societat de propaganda de la nova Lliga Regionalista, de Reus. Aquesta ha escampat per aquella part del «Camp» uns cartells que diuen:

Cambriencs:

Després de llegida la seua carta de les que publica la premsa avui, y recordant un apòleg de Tolstoi, recentment citat per don M. S. Oliver.

—Quines dents tan blanques!

XENIUS.

senyor Matous com delegat seu en la assembléa catalana de l'arragona.

—Ab el tren expès d'hair vioure ja marxar a Madrid el nostre bon amic y company don Lluïs Soler y March, senador.

—El dia 26 anirà a Berga el diputat per aquell districte nostre bon amic y company don Francesch Cambó.

Al baixador del passeig de Gracia espréven al director regionalista a variants dels de la Lliga.

—Dimecres de la setmana entrant, dia 15, celebrarà en el Palau de Justícia sessió reglamentaria la Junta Provincial del Cens.

—Merces a les gestions del diputat del districte nostre bon amic y company don Eusebi Bertrand, s'ha concedit la llinja telefònica de Ripoll ab el grup de La Garriga.

—Merces a les gestions del diputat del districte nostre bon amic y company don Josep Bertran, s'ha concedit la llinja telefònica entre els principals poblacions de la Cerdanya, part d'Espanya.

La Tòmbola Corma

Ahir va augmentar-se el nombre de lots de la tòmbola Corma ab una important col·lecció d'objectes de majolica, de molt bon gust.

Atenten a l'importància que té el dia ofert per la empresa de La Ràbassada, que consisteix, com diguérem, en una artística figura de un jove pesador, de mes de un metre d'alçada, que resol la comisió sortejar a part, expedient biletat al preu de una peseta.

Cambrils:

La Lliga Regionalista de Reus, desitja d'escampar arreu les doctrines paramilitars que encaren el seu programa, prepara per aquella tarda, dia 12, a les tres en punt, y en l'Escola de noves d'aquesta vila, un miting públic en el que hi parlaràn distingits oradors en la esmentada entitat.

No duiem que donada vostra noble y passada història y vostres dignes entusiasmes en pro de nostra causa catalana, feteu tot quant sia al vostra alcàns per donar il·luminament al acte, ab vostra presència quèns serà honrosa.

Cambrils per la Patria y per la veritable llibilitat, al miting!!

La Secció de Propaganda de la Lliga Regionalista de Reus.

Maig de 1912.

Varies

—El president de la Diputació Provincial de Lleida, don Joseph Gil Dorri, anà a Girona a invitar an aquella Diputació Provincial a assistir a l'Assemblea Magna Internacional que s'ha de celebrar a Lleida el diumenge, 19 del actual, ab l'objecte de donar impuls a les obres de construcció del ferrocarril Noguera Pallaresa. A data d'abril es va assistir una nombrosa representació del dipartiment francès del Ardeche y d'altres comarques franceses y espanyoles interessades en aquella obra.

Fou rebut pel vispresident, senyor Xifra, y se li prometé l'adhesió y la possibilitat que s'hi pava una representació.

El senyor Gil Dorri fou objecte d'interessos atencions durant sa estada a Girona y al poble contiguat. L'acompanyaven diputats provincials y el personal de les oficines.

—El Centre Catòlic de Mendoza (Argentina), ha designat al nostre alcalde

D. PUIG.

A les pàgines centrals:

Text integral del discurs den Cambó

Els presupostos de l'Estat

Opinió del Foment

La Junta Directiva del Foment del Treball Nacional s'ocupa en la seva última sessió en el Projecte de Presupostos presentat al Congrés de senyors diputats.

La xifra de 49.270.000 pessetes que's presuma la contribució industrial y de comerç, l'aument del 10 al 15 % sobre els recàrrecs anteriors, la creixuda imposta sobre la sal, gas, electricitat y carburs, y d'una manera especial, l'aument fins al 10 per cent de les seves utilitats per a les societats anònimes de producció, y l'impost sobre el capital al 5 per mil, constitueixen mètodes de protesta pels contribuents.

La Junta ha cridat ja altres vegades l'atenció sobre la tendència a aumentar els tributs sobre la indústria y el comerç, iniciada a la terminació de la guerra y accentuada en els últims quatre anys.

Los vicis i costos per aquesta tributació se poden precisar en les següents xifres:

1887.	33.540.000
1888-90.	40.569.000
1893-94.	46.198.000
1895-96.	39.434.000
1900.	42.958.000

En 1900 el senyor Villaverde desciat de dita contribució tot lo relatiu y d'altres. Societats anònimes mercantils en general y casi tots els conceptes que componen l'impost d'utilitats procedents del capital, del treball juntament amb el capital y una considerable part del treball personal.

Ab aquest motiu la contribució pròpiament industrial y de comerç, baixa a 36.103.000 perdiuts més de 6.800.000 pessetes; però anà pujant any per any arribant en 1904 a 40.454.000.

En 1908 començà de nou la campanya d'orientació cap a nous nivells, ascendint la recaudació de 1911 a pessetes 45.627.000.

Ara el ministre d'Hacienda el presupost es 49.270.000 pessetes, destinat als Ajuntaments per supressió de constants 4.232.000 pessetes.

A dita xifra o xifres hi ha que agregar les quantitats que's perceben per l'impost d'utilitats que abans formaven part de la contribució industrial y de comerç.

Per l'impost d'utilitats s'han recaudat en 1911, 144.229.000 pessetes. Descartant de la anterior 58 millions proximament, percents del Deute públic y càrregues de justícia, quedan 76.229.000 pessetes, y dedrant d'aquests 76 millions, 26.526.000 pessetes per les tributacions de les classes actives y passives del Estat, Diputacions, Municipis, Registres de la Propietat, etc., resulten privats la indústria y el comerç per la quantitat de 49.713.000 pessetes per aquest sol concepte.

Falten les últimes estadístiques, car se publicuen ab algun retall; però de les publicades se dedueix que la contribució industrial y de comerç que l'any que anà asseguda a 46.169.000 pessetes, encara que la xifra més comú era entre 37 a 40 millions, ascendeix avui a 68.973.000 pessetes, acostant-se a la contribució de la riquesa rústica y pecuària que'l ministre d'Hacienda presuma en 105.820.000 pessetes, sense les 16 censíssimes de recàrrecs.

Per grans que's suposi la riquesa mercantil y industrial d'Espanya, la distància es molt major de la que's presuma entre abdus estes, y per consegüent va resultar una càrrega gravosa.

En les anteriors xifres no hi va compresa lo que han percebut els investigadors de l'Hacienda y que en el darrer quinquenni ascedeix a alguns milions.

Tampoc hi va compresa el recàrrec municipal, que a Barcelona puja a 40 per 100. De manera que's fabricants resulten recàrrecs per més d'un 58 %, sobre la quota del Tresor, a més d'un 40 % del municipi d'aquesta ciutat.

Per que's vegi d'un modo més concret lo que significuen aquests augmentos, se pot apreciar pels exemples següents:

INDUSTRIA COTONERA

Telers mecànichs Jacquard:	
pagaven.	19
se's puja a.	21
reforma Cobán.	29/40
reforma proposada.	32/30
Telers sense Jacquard:	
pagaven.	17
se's puja a.	19
reforma Cobán.	26/60
reforma proposada.	23/20

INDUSTRIA SEDERA

Telers mecànichs Jacquard:	
pagaven.	23
se's puja a.	25/50
reforma Cobán.	53/70
reforma proposada.	39/27
Telers pera tissus:	
pagaven.	34/50
se's puja a.	33/50
reforma Cobán.	53/90
reforma proposada.	59/29
ESTAMPATS (67)	
Cada ciñidera pagava.	500
se's puja a.	560
reforma Cobán.	784
reforma proposada.	862/40
Cada perrotina pagava.	143/75
se's puja a.	160
reforma Cobán.	224
reforma proposada.	264/40
TINTORERIES (71)	
pagaven.	920
se's puja a.	1.012
reforma Cobán.	1.416/80
reforma proposada.	1.558/48

Per aquest ordre s'aumenten els resultats epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Les darreres estadístiques, car se publicuen ab algun retall; però de les publicades se dedueix que la contribució industrial y de comerç que l'any que anà asseguda a 46.169.000 pessetes, encara que la xifra més comú era entre 37 a 40 millions, ascendeix avui a 68.973.000 pessetes, acostant-se a la contribució de la riquesa rústica y pecuària que'l ministre d'Hacienda presuma en 105.820.000 pessetes, sense les 16 censíssimes de recàrrecs.

Falten les darreres estadístiques, car se publicuen ab algun retall; però de les publicades se dedueix que la contribució industrial y de comerç que l'any que anà asseguda a 46.169.000 pessetes, encara que la xifra més comú era entre 37 a 40 millions, ascendeix avui a 68.973.000 pessetes, acostant-se a la contribució de la riquesa rústica y pecuària que'l ministre d'Hacienda presuma en 105.820.000 pessetes, sense les 16 censíssimes de recàrrecs.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indústria y comerç, ara pagaria més de catorze milions.

Passarà de mitj' fuliò l'aument sobre l'iluminació, sols en nostra capital, y se crea tal desigualtat entre les anònimes fàbriks y les demés entitats similars, que resulta notablement injusta.

Aquestes reformes han produït tan viva alarma que preocupa foradament a la Junta del Foment del Treball Nacional.

Per aquest ordre s'aumenten els resultants epigràfics de la Tarifa tercera. Ade més s'aumenten les demés tarifes.

En conseqüència, la província de Barcelona, que en 1900 pagava aproximadament nou milions per indú

Catalunya al Parlament

Sobre la Lley de Jurisdiccions

Sessió del Congrés del dia 8 de maig de 1912

Discurs pronunciat per en FRANCESCH CAMBÓ

(Del "Diario de Sesiones")

El Sr. CAMBÓ: Yo celebro que se me ha pedido la lectura de las firmas que acompañan a la proposición incidental.

Por esa lectura habréis observado que, entre los hombres que firman la proposición incidental, los hay de varios partidos, de varias tendencias. Supongo que votarse esta proposición obtendrá el apoyo de otras minorías y de otros partidos, que, acaso por la precipitación con que las firmas se han recogido, no han sido invitados a estampar las suyas.

Entre los que la firman hay el nexo secreto de la petición que en ella se formula; quizá en las derivaciones de esta norma haya abismos que nos separen.

Hay profundísimas diferencias que nos distinguen. Es más, acaso si en defensa de esta proposición hablan, además del

que tiene el honor de hacerlo ahora, de los que la firman, aparecen sus palabras contradiccionadas y afirmaciones distintas y contrarias.

Esta proposición ha nacido de un incidente ocurrido ayer en los últimos momentos de la sesión. Ayer—todos los respetables señores diputados—el Sr. Moret, un hombre de los grandes prestigios políticos y parlamentarios del señor Moret, se levantó aquí, en el Parlamento, para defender la ley de Jurisdicciones. Se promovieron los debates autorizados que recordaré también; al instar la sesión los comentarios fueron vivissimos; hubo quien atribuyó aque-

lla intervención inesperada del señor Moret en el debate a un ataque esbozado en el Gabinete; otros han querido ver en las palabras y en la postura adoptada por el señor Moret el propósito

de crear un ambiente pasional, en el que

se presentase el proyecto de mancomunidad provincial que el Gobierno tiene

en su conocimiento y que va a presentar.

Yo tengo que confesar a los señores diputados que no comparto ninguna de

las dos apercibaciones que yo creo que

el señor Moret adoptó la postura que

ayor ayer en la última hora de la se

sesión en cumplimiento de un deber que

la conciencia le impone.

Había escuchado el señor Moret co-

mo el señor Miró combatía la ley de

Jurisdicciones; había presentado como

jefe del Gobierno, no la defendía, ni

ni intentó al señor Miró, y se levantó el

señor Moret, reconociendo y confessan-

do que él era el padre de la ley, y que

quería defender la ley, para defender los

principios jurídicos de la ley y para afir-

mar aquí que entendía que esta ley era

una norma jurídica aceptable, que no

ignava con ninguno de los principios

que se asienta la Constitución espa-

ola. Y estas afirmaciones del señor Mo-

ret, señores diputados, entraían una gra-

veza completa en el concepto que siempre,

y otros hablamos tenido de la ley

de Jurisdicciones.

La ley de Jurisdicciones ya en sus

comienzos, al engendrarse, apareció como

una cosa excepcional, como una medida

transitoria para responder a necesidades

extraordinarias y transitorias del Poder

derecho, y el señor Moret, al defenderla,

dijo que había entonces de una curva que

debía salvar para que el Poder pú-

diese continuar después de derecha-

se su camino; y el señor Maura, jefe

del partido conservador, calificaba esta

ley de aparato ortopédico, que se uti-

lizó mientras el dato existe. En todas las

que se han promovido, constantemente se ha

hablado de ella como de una medida des-

grada, excepcional, transitoria. Jurí-

dicamente esta ley no ha sido defendida

en el Parlamento español hasta la tarde

de ayer.

Los que firmamos esta proposición, se

ñores diputados y señor Moret, enten-

dimos que estas afirmaciones de S. S. en-

trafan una gravada inmensa, y que an-

tes no puede quedar mudo el Par-

lemento. Debe el instante en que un

momento de la autoridad política y par-

lamentaria de S. S. se defienda aquí, como

una teoría ó si la rechaza viril-

mente el principio en que se asienta la ley

de las Jurisdicciones y expresa

el principio en que se asienta el proyec-

to de derogación de esa ley,

Ayer el señor Moret tuvo olvidos ex-

cepcionales y tuvo errores de aprecia-

cion inconcuerdos. Nos hablaba aquí el

de la colaboración de todas las fuer-

zas públicas y políticas que tienen re-

levante. Debe el instante en que un

momento de la autoridad política y par-

lamentaria de S. S. se defienda aquí, como

una teoría ó si la rechaza viril-

mente el principio en que se asienta la ley

de las Jurisdicciones y expresa

el principio en que se asienta el proyec-

to de derogación de esa ley,

el señor Moret, al final de su discurso

eloquente de ayer, pronunció las si-

guientes palabras:

"Por último, señores, con la esperan-

za de que me hagan caso en la mayor-

ía y en la seguridad de que no me lo

han de hacer los republicanos, os diré

que la grande aspiración de que la jus-

ticia civil, de que los Tribunales civiles

sean los que entiendan en toda clá-

se de delitos, que éstos jueguen y re-

suelvan, esa noble aspiración supone un

gran respeto a los Tribunales del orden

civil, pero cuando se utiliza como pra-

pagación, no la corrección ni la mejoría,

sino el vicio y el vilipendio, entonces

nosotros que las leyes penales, han de cumplirse

totalmente para otros. (Aprobación de

los diputados.)

Esta proposición, señores diputados,

es copia casi exacta de la que fué dis-

cutida y votada el dia 12 de junio de 1908.

Figuraba en aquella proposición que

tuve el honor de defender la pala-

bra inmediata. Dice la proposición ac-

to: «Los diputados que suscriben pro-

ponen al Congreso que se dé la de-

fensa que viene con gusto que el Gobier-

no votara con gusto que el Gobier-

INFORMACIÓ PARLAMENTARIA

Segueix el debat polítich

Intervé don Melquiades Alvarez Li contesta el Sr. Canalejas

(PER TELEFONI)

Congrés

Madrid, 9, 9'15 nit.

El senyor ALVARADO rectifica breument.

El senyor SANCHEZ GUERRA diu que va a exposar sincerament la seva opinió.

L'acord de la Cambra es terminant. Ordena que en el plaç improrrogable de 20 dies la comissió té de dictaminar.

Censura al president per la seva determinació d'hui, perquè ab ella va introduir una reforma en el Reglament de la Cambra, per la qual no estava facultat.

El PRESIDENT manifesta que no podia consentir que's concedís un suplicatori que potser, de rebres els antecedents, s'hauria denegat per la comissió.

El senyor SANCHEZ GUERRA. — Doncs, consti que ab això s'amplia un plaç que per la llei es improrrogable.

El senyor SORIANO demana que vinguin tot seguit el suplicatori per atacs a la clerecia.

El senyor BURELL s'ocupa d'un suplicatori contra en Blasco Ibáñez, per un article publicat en 1904.

Diu que en aquesta qüestió dels suplicatoris vivim en una de les majors tendències de la farsa política.

Doncs, què? Si no fos tot això una farsa, podríem jo donar la mà als dignats diputats tradicionals que s'han declarat autors d'articles en els quals s'informava com a ministre Segur estic de que cap d'aquests diputats me dirà a mi que es autor d'aquests articles.

Lo mateix passa ab quasi tots els suplicatoris.

Creu quèl senyor Maura era víctima d'un reflexe de la propia recíruit del seu pensament quan deia que ja's van depurar les costuma perquè s'aconseguien suplicatoris.

La comissió d'aquests suplicatori contra en Blasco Ibáñez es una vergonya nacional.

El senyor SORIANO.—Aquesta qüestió es meva i la vaig retirar fa temps, com n'hi retirades altres moltes. Dichi però que s'vegi la falta de rabò de molts suplicatoris.

El senyor BURELL acaba demandant la opinió del Govern y de les autoritats parlamentaries.

El senyor ALVARADO diu que la donaria quan se discutiren els fons de la qüestió.

El senyor AZCARATE diu quel cas està comprès en la fórmula d'aquella famosa sessió permanent en la que's va acordar tirar ratlla y fer comparecèss.

El senyor SORIANO.—Es que's vol portar a debat lo que passava a València l'any 1904.

El PRESIDENT.—De tot això podrà tractarsen ampliament quan vinguin els dictamens de la comissió de suplicatoris.

El senyor VILLANUEVA pregunta al senyor Burell que saber la opinió del Govern esperi que estiguin presentat els senyors Canalejas, perquè la qüestió no es urgent.

El senyor BURELL.—Jo no pescinchi profitarme de l'absència del senyor Canalejas. Precisament, perquè no es aquí qui no ha exposat certes curiositats que tinc guardades i que son un record de la darrera crisi. (Rumors).

El senyor BURELL.—Aquesta crisi ha hauria avuy segurament merecost algunes dures consideracions.

Li recorda al senyor Villanueva que ell i l'ab en Romanones, eren les tres persones que tenien el mateix criteri en la comissió de suplicatoris y al requerir-s'ya l'opinió, lo que volia saber era si avuy manté el senyor Villanueva el mateix criteri que mantenia abans.

El PRESIDENT diu quel posarà a discussió els dictamens el dilluns o el dimarts, y allavors se podrà disputar de tot això ampliament.

El senyor VILLANUEVA manifesta que ell ha abusat de les seves creences y que avuy pensa lo mateix que pensava abans en matèria de suplicatoris. Lo tinc que fa es no permaneixen com aquell que deia constantment que la batalla de Lleida no degué perdre.

El senyor BURELL dona les gracies y se reserva pera continuar el dilluns quan se discutiran els dictamens.

Se remunta el debat polítich.

El senyor MIRO rectifica, comentant la lamentar que no's trobi a la Cambra el senyor Moret. Obsereix que'l debat se desenvolupa en unes condicions que no pot admetre, car té que demasiar declaracions al senyor Moret, y aquell no's troba aquí; té d'escoltar de llavis del senyor Canalejas la explicació de la crisi y el senyor Canalejas no's troba en el saló.

El PRESIDENT.—Hi h'ha el Govern pera contestar a S. S.

El senyor MIRO.—Es el senyor Canalejas es el que ha de parlar. Car en a m'm bastava ab preguntar al Govern en nom d'aquesta minoria, si l'encaixa del senyor Navarro Reveret en el ministeri d'Hacienda significa una rectificació de conducta, car aquest senyor ha dit coses que son censures a la conducta econòmica anterior del Govern.

El senyor VILLANUEVA excusa la ausència del senyor Canalejas, encara que diu que l'ausència no es inconveniente per que seguirà el debat. Reconeix en el senyor Miró a qui sigui l'analisis que el planteja y resolgué. (Arriba al banc blau el senyor Canalejas), pero rebuja una interrupció del senyor Senante, que deia que quin Govern es aqueix que necessita la presència del seu quefe, car no espera mai que ell ni cap ministre invadireixi les atribucions del president, perquè això podrà portar complicacions que cap ministre d'un regne parlamentari pràper sembla cosa.

El senyor SENANTE explica breument la seva interrupció.

El senyor MIRO insisteix en les seves anteriori manifestacions.

El senyor CANALEJAS explica la seva ausència per haver tingut d'anar al Senat.

Diu que adiuva sense devoir abandonar l'Alta Cambra, perquè allí hi ha un interessant debat, ha vingut a posar-se a disposició del senyor Miró y dels deus diputats.

El senyor MIRO diu que no té ell ni els seus amics tanta pressa. Si el senyor Canalejas estima que aquest debat deu demorar-se, per la seva part no hi ha inconvenient.

El senyor CANALEJAS segueix dient que l'actual Gabinet es exactament igual al anterior, fins al punt de que no s'ha creat en el cas de tornar a jurar el caràctre.

Afirma que la crisi se feu per iniciativa del senyor Gasset, y la explica en els mateixos termes que ho feu da-

que ha de tenir eficacia en setembre pròxim.

Està la llei permetent la promesa en lloc del jurament en els tribunals de justicia. Creu S. S. que es aquesta tota la política que esperava'l país? No creu que S. S. tingui la pretensió de aprovar la llei d'associacions.

El senyor CANALEJAS.—La tinc, la tinc.

El senyor ALVAREZ.—Permetim que li digui que no crec que s'hi atreveixi, abans del desembre; estàn els presupostos y altres projectes anunciatos, y encara que no's tanquessin les Corts d'aquí fins que s'aprovi aquella llei, no hi ha temps. Si cregues S. S. que s'anava a aprovar la llei d'associacions no tindrà vuit dies tanques les Corts. Quan se té en una cosa se fa lo que feia el senyor Maura, pera treure la seva llei d'administració local, aplaudint a sessions dobles, etc. Si S. S. pera fer una frase d'efècte afirma lo contrari, no es sincera ab mi.

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—Politicament parlo.

Veureu com no s'aprova la llei de associacions y veureu com totes les dades que hi ha a Espanya pendran en el darrer civil, Millor seria acceptar el conveni fet per el senyor Rodríguez Sampero, que feia una veritable limitació de les ordres religioses.

La llei del servei militar obligatori no significa un sol avenc en la política democràtica, a no ser que reconeguerem que may hem corregut coses en l'interrugne parlamentari que no s'han explicat.

El senyor Gasset feu unes manifestacions donant explicacions de la crisi y emetent afirmacions que tenen indubitable gravetat.

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Y no s'aprova perquè s'hi oposa'l senyor Canalejas.

El senyor ALVAREZ.—Aqueix es el comentari millor. S. S. es mes reacionat que el senyor Maura. (Rumors).

Compreng que S. S. ha deixat de ser el verb de la democracia. Nosaltres hem combatut ràbustos al senyor Maura per la seva política ultramontana, però no seria just si no diguem que s'apareix una politica fonamentalista a la nostra, car el general Linares presenta una llei més democràtica que l'actual.

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Y no s'aprova perquè s'hi oposa'l senyor Canalejas.

El senyor ALVAREZ.—Aqueix es el comentari millor. S. S. es mes reacionat que el senyor Maura. (Rumors).

Compreng que S. S. ha deixat de ser el verb de la democracia. Nosaltres hem combatut ràbustos al senyor Maura per la seva política ultramontana, però no seria just si no diguem que s'apareix una politica fonamentalista a la nostra, car el general Linares presenta una llei més democràtica que l'actual.

El senyor ALVAREZ.—Aqueix es el comentari millor. S. S. es mes reacionat que el senyor Maura. (Rumors).

S'aprovaren altres dictamens y s'executa la sessió, acordantse que's celebri la proxima el dissape.

sospites danysos y invita a que li ciu un nommenant ilegal per ell en la administració de justicia.

Explica la forma en qua ha realitat les publicacions ajustades a les directrius dels diputats.

Prega que en les propagandes republicanes no s'escameixi la justicia. Llenc tots els daus que vulguï sobre'l governant, però respecte lo que deva ser patrimonio de tots els partits per ser una part integrant de la patria.

Acaba dient que ell no té un lèxic oficial pera contestar a altres lèxics. Jo podré tirar graps de sorra però no sé recullir pedres de terra pera tirarles a ningú. (Aplaudiments de la taula).

Don Melquiades ALVAREZ rectifica y diu que no crec que s'hi atreveixi, abans del desembre; estàn els presupostos y altres projectes anunciatos, y encara que no's tanquessin les Corts d'aquí fins que s'aprovi aquella llei, no hi ha temps. Si cregues S. S. que s'anava a aprovar la llei d'associacions no tindrà vuit dies tanques les Corts. Quan se té en una cosa se fa lo que feia el senyor Maura, pera treure la seva llei d'administració local, aplaudint a sessions dobles, etc. Si S. S. pera fer una frase d'efècte afirma lo contrari, no es sincera ab mi.

El senyor CANALEJAS.—La tinc, la tinc.

El senyor ALVAREZ.—Permetim que li digui que no crec que s'hi atreveixi, abans del desembre; estàn els presupostos y altres projectes anunciatos, y encara que no's tanquessin les Corts d'aquí fins que s'aprovi aquella llei, no hi ha temps. Si cregues S. S. que s'anava a aprovar la llei d'associacions no tindrà vuit dies tanques les Corts. Quan se té en una cosa se fa lo que feia el senyor Maura, pera treure la seva llei d'administració local, aplaudint a sessions dobles, etc. Si S. S. pera fer una frase d'efècte afirma lo contrari, no es sincera ab mi.

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—Politicament parlo.

Veureu com no s'aprova la llei de associacions y veureu com totes les dades que hi ha a Espanya pendran en el darrer civil, Millor seria acceptar el conveni fet per el senyor Rodríguez Sampero, que feia una veritable limitació de les ordres religioses.

La llei del servei militar obligatori no significa un sol avenc en la política democràtica, a no ser que reconeguerem que may hem corregut coses en l'interrugne parlamentari que no s'han explicat.

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor ALVAREZ.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

El senyor CANALEJAS.—(No sois sincera, ni lleial, ni res!)

